

Som om inte krig vore problem nog

Afghanistan har inte en enda centimeter havsgräns. Landet tillhör därför den minoritet på cirka tio procent av världens länder som saknar just gräns mot havet. Många länders utveckling har inte sällan ett tätt samband med dess närhet till havet. Afghanistan har inte ens sjöglimt. Däremot har landet försetts med många och höga berg med vackert snöbeklädda toppar. Det är smältvattnet från dessa berg som gör att det går att leva här. Men då måste det regna när det ska regna och snöa när det ska snöa. Regn eller snö – vatten som vatten – kan tyckas. Ingalunda. Afghanistan är beroende av just smältvatten från bergen. Många är de som råkat ut för torka och fått sådden förstörd för att sedan, när himlens portar öppnat sig se sina hus svepas bort i skyfall. Snön ska ligga kvar i bergen och sakta smälta och ge bönderna en kontinuerlig tillförsel av vatten. Men det händer bara ibland. Och ibland är alltför sällan när det gäller vatten, när det gäller liv!

2006 KOM ATT BLI DET BLODIGASTE ÅRET sedan USA:s invasion och nu säger talesmän för talibanerna att 2007 kommer att bli än värre. Nyligen tog USA och general Dan K McNeill, tidigare befälhavare för den del av USA:s *War on Terror* som i Afghanistan går under namnet *Operation Enduring Freedom*, OEF, över kommandot för den Natoleda Isaf-styrkan. En före detta krigsgeneral som chef för de fredsbevarande trupperna, tillsammans med att Isaf i praktiken ärvt OEF:s militära strategi, gör att den redan suddiga linjen mellan OEF och Isaf riskerar att bli än mer suddig. Den militära strategin och den afghanska regeringens oförmåga att skapa trygghet och säkerhet har lett till ett utbrett missnöje hos folket. Ett missnöje som är tätt sammankopplat med det tilltagande våldet och att talibanerna nu gör nya landvinningar. Det är en oroande utveckling där bara ett är säkert. Det är vanliga människor – jordbrukare, boskapskötare och handelsmän och deras familjer – som får betala det högsta priset.

TILL DETTA KOMMER ALLTSÅ TORKAN. Grundvattnet har på sina ställen sjunkit hela 15 meter. Brunnar som är tänkta att försörja ett bestämt antal familjer övernyttjas när flyktingar återvänder till sina hembyar. Den naturliga vattentillförseln hinner inte rinna till när brunnarna används av för många familjer. Följden blir att saltvatten tränger in i sötvattentäkterna och gör brunnarna oanvändbara. Genom åren har SAK grävt och borrar över 10 000 dricksvattenbrunnar. En stor del av dessa, drygt 3 800 stycken, har nu torkat ut och behöver fördjupas. Det blir en avvägning mellan att å den ena sidan borra nya brunnar i områden som inte har tillgång till någon fungerande brunn överhuvudtaget, å den andra att lägga energin på att fördjupa befintliga brunnar som torkat ut. Att fördjupa brunnar är inget nytt, det görs fortlöpande och under året kommer SAK enligt arbetsplanen att konstruera 600 nya brunnar och fördjupa 300.

VATTEN RÄDDAR LIV, DET VET ALLA. Jag tror och hoppas att du vill fortsätta att vara en del i detta viktiga arbete. Ditt bidrag, ditt stöd, ditt medlemskap innebär att du tillsammans med SAK kan fortsätta att stå upp för ett av världens mest utsatta folk.

MARKUS HÅKANSSON, INFORMATÖR, SAK